

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8, на $\frac{1}{2}$ год. К 4, на $\frac{1}{4}$ год. К 2.

Свесловенски новинарски конгрес — и сигурни приложник.

Благајник (снисходљиво): Колико прилаже Ваша Светост за новинарски фонд?
Патријарх Луцијан (одлучно): Прилажем 40.000 благослова — у готовом.
Благајник: Не би ли могла Ваша Светост то претворити у круне?
Патријарх: Не; круне сам дао — мађарским новинарима?

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Correspondenz Bureau са Цетиња.

(Из књажеве појезије.)

Мало хуке, мало граје
Опажа се на Балкану,
Кад тишина почијева
Над сву нашу кршну страну!

Што је ово, те се Ловћен
Још не мршти и не чује,
Сад кад Балкан ратним кликом
У сва недра одјекује!?

Ето што је: стари Ловћен,
Вичан кавзи и биткама,
На Балкан је, вели, граја,
Хука... граја... хука сама!

Али све ће постат' мирно,
Тамо крв се пролит неће,
Мој се с орлом барјак вије,
Ал' никуда он не креће.

„С тога тамо што бит' може?...
Далеки су дни мегдану...
Мир, спокојство, рад, наука,
Потребно је сад Балкану...“

5. окт. 1885.

Никола I.

Псећији дани...

Још није прошла сезона киселих краставаца и „слатког“ — Куен Томашићевог обећања, — а већ су наступили псећији дани на све стране. Пре неки дан је у Загребу така врућина била, да је се коалиција, која је хтела да се мало огреје на владином сунцу тако опекала, да се њене наде, да ће икада на владу доћи, просто истопиле као Кујенова обећања паприкашевцима, да ће спровести „опште једнако тајно права гласа“. А псећији дани су и у сабору избили... шта више једна владина пудлица из Руме, која се ваби на име „Ристер“ просто је побеснела лајући на Србе. У Београду се такођер осетили псећији дани... Једном аустријском новинару је чак мозак узаврео и он је у наступу беснила разбио главу једном свом колеги Русу. У Новом Саду на пр. због псећијих дана нису социјалисте могле да одрже збор за опште право гласа.

Али је још сва срећа што ти псећији дани у Пешти, Загребу и Бечу... не трају дуго... јер наопако куд би свет се део, кад би вечито псећији дани трајали.

Небатлија.

Некакав небатли човек жалио се једном овако: Баш сам ја худе среће! Да сам зубни лекар, рађали би се људи с кљуном.

И они су опозиција.

— Хахаха! —

Апоњи је говорио
И Андраши, против владе,
(Кад год која влада, пада,
— Они увек тако раде).
Ко се од њих добру нада
Тај обично — страда!

ПОСЛЕ НОВИНАРСКОГ КОНГРЕСА.

— Брацки растанак. —

Брат Рус: Е, сад, да се опростимо,
брате, Србине!

(Опали му шамар!)

Брат Србин (аустријске вере): Збогом баћушка — за навек!

(Залети се на њега, кад му је леђа окренуо и силно га удари боксером шаком, да га крв облије).

ЕПИЛОГ.

Српски новинар (иде у апс).

Руски новинар (јури експрес возом у Петроград).

Нравоученије: Руске новине грде Србију, аустријско-српске Русију, а Шваба гледа па се смеје, смеје....

Шустерска философија.

— Заиста је Бог све лепо и мудро удесио на овоме свету, само ми се не допада то: што није дао човеку четир ногу!

Гурабије из Србије.

Ново министарство.

○ Образовано је ново министарство у којем су младорадикали остали — на сокаку. — Отуда та сокачка дрека.

≡ Мањина криви краља, што је поверио владу већини. Добро је то, што је мањина — ама зло би било да је већина!

≠ Принцеза Јелена се даклем удаје у Русију. И тако ће се Русија ипак опријатељити са Србијом.

∴ У Америци је био велики пожар шума, који је силне шуме уништио и народ упропастио. — Вала и код нас у Србији шуме на врло „лакој ватри“ плану.

∴ У Београду је полиција конфисковала „Ново Време“. Кад је уредник запитао зашто то чине, одговорено му је: Зато, што се време променуло.

□ У место чамовине, која је по анализи у Паризу показала се за незгодну, поплочаваће се београдске улице буковином. — А како би било да се у место буковине употребе бркини чланци из „Вечерњих“.

Стрелице.

=: У Америци кажу да од жеге силан свет умире. Ал за то се наш свет ипак иселава и даље у Америку. Каже: волијем у Америци умрети и од жеге, него у Мађарској од глади!

= Од септембра се опет повишује порез на ракију. — Али која вајда, кад за то владини паприкашевци опет неће бити трезнији.

● Неки стеклиши су у Митровици приликом инсталације барјака викали преко: „Живела хрватска Србија!“ Из Србије су опет одговарали: „Је ли вам то инсталација или ушталаација?“

≠ У Пешти је ужасна врућина. — Сигурно зато и полива опозиција Кујена.

● Ових дана смо добили опет једну докторку медицине. Можда ће она боље од наших подрепашких доктора — наћи дијагнозу: шта народ боли!

= Бан Томашић оснива опет нову странку паприкашеваца. То је лепо, само одкуда ће врага за тај његов најновији паприкаш покупити толике магарце.

○ Патријарх Лукијан, кажу да је рекао да ће „увек подупирати сваки рад на нагодбеном темељу“. То је лепо од патријарха што ће подупирати, сад још само док и народ стане одупирати — па је нова странка готова.

△ Кажу, да су чак и осечки мункачи прешли у опозицију. — Е онда коалицији ништа друго не преостаје, него да опет створи пакт с баном.

— Њујоршке новине јављају из Порт Лимона, да се пароброд Ирма сукобио са паробродом „Де монте“ и да је 32 путника потонуло. — Управа брода јавља, да је истина да су путници потонули, али су их они одмах сутра дан нашли. — Елем главно је да се људи нису изгубили.

Патријарх у Даљу.

„Трбобран“ доноси страшну вест. Како је Њ. Св. отишла у Даљ, и пошто то није званичан пут — како (из скромности патријархове) чак ни звона нису звонила. — Али за то је патријарх то у све своје новине обесио о велико звоно. И тек је звонцања било. А то се мало даље чује од даљског звонцета.

Вести из места.

○ Бачки епископ Шевић, одликован је орденом за заслуге на автономном пољу. — Ми мислимо да је епископова највећа заслуга на автономном пољу за српски народ — што се није примио патријаршког достојанства, кад је оно изабран био за патријарха.

≠ Епископ је примио многе честитке — у петроварадинском дунавском купатилу. Голишави гратулантис су извињавали се што немају беле машине и рукавице, а владика се опет

извињавао што у швимхознама — прима гратуланте.

□ Новосадске корзо даме предлажу да се новосадска свињска пијаца, која се налази на корзи до „Јелисавете“ продужи дуж целе корзе, с разлога што би варош дошла бесплатно до масног тротоара.

Матица је расписала стечај за своје чиновнике. Од главног књиговође се изискује, да се разуме у — дрвима. Да је много путовао или бар био члан саборског одбора (због рачунања путних трошкова.) Поткњиговођа мора доказати, да је у стању запремити још једно место књиговође — у другом заводу, и да је увек гладан. За благајника се изискује да је добар шофер и груб као покровац а учтив као кочијаш. Пргави имају првенство. Од секретара се изискује да је добар жонглер. Да уме да изнађе рукописе покојних писаца, а чим се наслеђници јаве — да уме опет рукопис да задржи — од штампе. Глуви као топ — имају првенство. — Од перовође се изискује да је реуматичан и нервозан. Од архивара да уме добро да вуче — књиге. Два млађа писара, да сваки од њих има бар 4. Н. Р.* квалификацију.

|| Кажу да су ученици срп. гимназије хтели да издеветају Радића управитеља, да се увере колико је истине у његовој пословици, коју практично изводи: „Где савети не помажу мудри — ту батином удри!“

≡ Радић би рад био, да цела та тиква што је пукла, још једаред пукне о главу — Тиквомиру.

* Гапон Народић, који је ђаке предводио, каже да је он још онда знао да ће ђаци — навести, кад је он дневно с Радићем смејао се улицом.

● Кад књижар Огњановић (који плаћа срп. гимназији 2400 К кирије) пошаље на увид срп. гимназији какву нову књигу, а директор Радић му отпоручује: „Немојте слати, то ће наш књижар, иначе професор Живојновић, да би ви боље у нашој кући напредовали — набавити од земунског „Напредка“.

≡ „Трговачке Новине“, кажу да је трговачка омладина на криву путу, што хоће себи да оснује свој орган. — У „Трговачким новинама“ у којима има свашта, ко на ваشارу — једва једном једна — ал' „паметна!“

* Н. Р. значи коњску снагу.

Ван то.

— Баш нам, човече, не ваља овај мачак ни пребијене паре. Неће никако да хвата мише. Не знам који му је враг!

— Вала, жено, не знам ни ја, већ ако буде вегетеријанац!

Памучар.

Црногорке.

Из гошподар краљеве појезије.

Грехоте.

Грехота је, да се бруке
Са пр'јестола сјајног бруче; —
Друг Езопов тољагом се
Али никад жезлом туче.

*

Грехота је најмити се
За ичије то зло било;
А грешније да из најма
Роду милом ломиш крило.

*

Грехота је да се кавез
За сивога орла плете; —
Зрак Бог даде орловима,
Да слободни у њем' лете.

*

Грехота да слобода
Синциром се псећим веже,
И да глава јунакова
Мотиком се тупом реже.

*

Грехота је, на љешину
И крвничку ногом стати,
Јер и крвник има неког
Ко ће за њим уздисати!

*

Грехота је отаџбини
Заробити вр'једног сина
Ком у живот цијел бијаше
Рода слава величина.

*

Грехота је великану
Титрати се сиромасом;
Бог је вјечити, све остало
Једном може панут махом.

Н. I.

Војводи.

Што говориш, војвода;
Да причувам моју главу,
И да мало ја се склоним,
За стечену до сад славу!

Н. I.

Нови избори.

„Глас Црногорца“.

Чујте трубу крволочну,
(Са Цетиња глас нам стиже):
„Кад *хатшења* нова почну
Избори се *нови* ближе!“

„Због непослушности“.

Министар је наредио
Професори да с отпусте,
Сина једног министра!
Нису хтели да пропусте!!!

Сина једног министра,
Уче смеју да га свале,
— Ал је устав „чувар“ реда —
Главе су им зато пале.

Попадали професори
А ђак стоји као јела,
Црна Гора с тог народу
Није црна, нег је „бела“!

Афоризми једног филозофа.

= У рају је змија научила Еву завађању;
данас би Ева могла змију учити.

= Дах драгане је најслађи парфим на земљи.

= Има женских за чије освајање није друго
потребно осим — стрпљење.

= Жене су екстремне: или боље или горе
од људи.

= Ожењен човек је тица у кавезу.

= Ако се амор женским не приближује,
онда му оне иду у сусрет.

= Ако си рад да ти драгана не противуречи,
а ти јој запуши уста — пољупцем.

= Каже се, да жене не могу ништа да ођуте.
Није истина, њихову старост н. пр. већ не мо-
жеш дознати.

= Најпаветније што с женских уста силази
то је — пољубац.

= Најбољи утирач женских суза су — банк-
ноте.

= Човек проналази изреке, а жена противу-
рече.

= Што женске очима обећају одрже много
пре, него што обећају устима.

= Не мора се човек баш у априлу оженити,
да постане будала.

WWW.UNILIB.RS
У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Опет он — мути!

Наш Ерентал, Арбанас'ма
пушке дели;
Па без војске лепо шваба
Балкан стрели.

§.

„Шећер друштво“.

Слатко.

Др. Милан Ђирић (држи кратак али врло
леп надгробни говор):

Сви (устају): Слава му...

Један глас (налик на опозицију): Ко-
ме слава?

Председник: Па, покојнику...

Један глас: Зато, ја сам мислио Лази...

Нецков (као опечен): Којем Лази?

Никола: Мислите бабуру?

Један глас: Не, јарца!

Председник: Господо, ја забрањујем овде
у опште мислити.

Коста: Није овде нико љубопитан на ваше
мишљење.

Никола: Ви имате права да кушуете.

Ђорђе: Или да климате главом као коњ,
кад се од мува брани.

Један глас: А смем само ли знати, ко
је крив?

Председник: Смете а што да не смете.
Крив је Пера, пекар.

Један глас: Зар опет — он.

Председник: Он, а да ко други? Ви би
ваљда хтели још да је Лаза Милошев крив...

Лаза Милошев: Можете мислити госпо-
до, да је мени друштва жао... особито оних си-
ротица, раденица око четрнајст... Ко ће се сад
за њих старати... Централа је решила да не
прима женски персонал.

Један глас: Оснујте и треће друштво...
Три пут бог помаже... На пр. сад би могли осно-
вати „Сарањивачко друштво“ или „Укопно дру-
штво“ — за сарањивање изрично Срба трго-
ваца. Или осигуравајуће друштво против па-
давице.

Један глас: Пардон. Нисте ми рекли за-
што је Пера Кристић крив, кад он већ три го-
дине од како је отишао; а друго није био ни
при рађању „шећерног“, — а ни при умирању...

Председник: Зашто? Каква су то сме-
шна питања. Зато што је крив.

Ђорђе (да испомогне председника): И што
неко мора бити крив. Па, зашто не би био он
крив, кад то њега ништа не кошта.

Никола (мудрује): Тако је... Главно је, да
је кривац пронађен, па сад био то Пера или
Тома, вама то може бити вуршт...

Тома: Ја би имао један предлог...

Сви: Да чујемо!

Тома: Како би било да ми зидамо...

Др. Адамовић: Још једну кулу ваљда у
ваздуху... Зар не видите, да нам се и ова шећерна
кућа на теме срушила.

Тома: Нисте ми дали да довршим реч...
Ја сам мислио да још једну зграду назидам у
Николићевом друштву...

Др. Адамовић: Па онда...

Тома: Да се сви интабулирамо на њу...

Др. Адамовић: Ала сте паметни, као ја-
рац... а газда...

Тома: Онда да је упалимо.

Др. Адамовић: Па једаред смо већ џабе
горели...

Тома: Онда имам ја господо и други пред-
лог. На пр. како би било да се сви сликамо у
„групен-билд“ па да свима акционарима дамо
направити по један „анхенксел“, медалион за сат
с нашим фотографијом: „вечнога споми-
њанија ради“.

Један глас: Онда би још лепше било,
да очупате од свакога по мало длаке, ко „Сон-
тангсјегер“ од зеца реп, — па да у медалиону
сваки акционар носи...

Још један глас: Не, не, ја држим, да би
најлепше било, да Лазу Милошевог метнемо у
„Слатко“ — па да га поделимо у место дивиде-
денде акционарима „шећерног“.

Нецков (скочи као опарен): Молим вас,
реч шећер, да се не спомиње. Ја сам га тако
омразио, да ми је сав горак. У мојој кући не
сме нико шећер ни споменути, а камо ли заискати..
Забранио сам да га и у кући држе. Радије једем
све горко... Сваки ми је залагај горак, али опет
шећер ми не треба у кући.

Тома: Господо, говор је био о слици. Ја
бих могао на пр. на слици узети позитуру како
векслу потписујем или провизију одобравам —
или чак на пр. како сам диго шрајбтиш и но-
сим га... Један господин како је натег'о флашу
коњака. Милошев на пр. како у луфту зида
куће... а да му чвршће буде темељ, узидом је
на пр. неколико српских трговачких породица..
Један пакер би могао натегнути флашу коњака..
а бивши деловођа „шећерне“ — како дели
по комшилuku најфиније шећерлеме и торте.
Напослетку могао би „неки одбор“ г.г. акциона-
рима у место пара за акције делити шипак..
али, што рекао Шваба, кад су му рекли да му
је ћерка која је још девојка у другом стању:
клафно је да је она боштен... него наши,
наши... па боље да се покрије... Своје је...

*

Пошто је свега остала још једна флаша рума
као капитал „срп. шећерне фабрике“, то
је на предлог првог српског финансијера ту
флашу попила главна скупштина за ликвидира-
рање, а саму флашу је прогутао г. управник
Тома — иначе „носач астала“ — и друштво је
сасвим трезвено ликвидирало. Решено је да
се г. ликвидаторима као награда даду дугмета
са Милошевих чакшира и г. Томине кошуље.

Чешагија.

Патријарху.

Четири хиљаде, то је лепа свота,
Ал' је свети оче велика грехота
Кад толики Срби и Словени живе,
Да парама српским ти помажеш чиве.

Медецина.

Театралија.

Наше мезимче се завило у црно. Пензионисана је наша Сара, божанствена Сара. — Француска Сара је мало маторија од наше Саре, па ником није пало на ум да пензиониса Сару, а наша Сара би могла и даље послужити не само за изврсне комичне бабе, него чак и љубавнице, да се није нашао одбор вредан да је пензиониса. Још је један одборник рекао: „Камо среће господо, да смо је пензионисали још кад је дошла... ми би данас лепе паре уштедили!“

*

Пензионисани су још и други глумци. На пр. Николић и Николићка. Управа мисли да се они од нашег позоришта опросте с ко м а д о м који им управни одбор мисли поделити: „Лаворика и просијачки штап“. — Само је једно незгодно, што тај „просијачки штап“ има два краја, а већ лаворика је добра и за — пасуљ!

*

Антонијевић, члан срп. нар. позоришта се жени. И то је објавио на сва четири стране света — а довољно би било да је само „свету на даскама“ — јавио.

„Остајте овде!“ — „Немојте путовати!“

У Србији је познат свету неки цинцарин Делини, управитељ путујућег друштва, које по целој Србији води — на рачун вересије, пумпања и колектирања. Нема те вароши у Србији у којој он није закачио кафецију и остао дужан трговцима. Обично варош једва чека да се отресе те напасти господње. Друге управе обично за њега веле: „Куд он прође трава не расте!“

Једном је тај наследник покојног Јокића давао у Ћуприји своју последњу представу, на коју је довео и кафецију из Парафина, да овај иступи друштво за Парафин. Како је Парафин близу Ћуприје, то кафеција поведе са собом још четир пет својих пријатеља, који се у позоришним стварима разумеју, да они оцене игру друштва.

Да би представа што „сјајнија“ испала играо насловну улогу сам г. директор, (којег иначе у глумачком свету зову: „мутави глумац“). Пре представе је директор непрекидно причао кафецији, како је публика за њега одушевљена, како га грађанство задржава да још остане, али он неће и т. д.

И заиста кад је свршен последњи чин, осу се буран аплауз уз велику вику: „Живео“, „Браво“, „браво!“ „Остајте овде!“ Нека група људи се остраг на столице попела и одушевљено викала: „Останите овде! Немојте путовати!“

После представе је Делини пуних суза очију кафецији говорио:

— Јесте ли видели, господине, то одушевљење?... Право да вам кажем, мене је ово тако дирнуло да сам иза кулиса плакао као мало дете. Нарочито они бурни усклици: „Немојте путовати, остајте овде!“, тако да ја сад управо не знам да ли да путујем или да још останем овде!

На то ће један од парафинаца, који је са кафецијом дошао, рећи:

— Ама, ти се канда бунеш Делини! Види се да ти ниси начисто са ситуацијом. Ми смо то били, који су викали: остајте овде — немојте путовати!*

* Тај бедник је кад је била Славјанска у Пожаревцу, купио њене разнете плакате и говорио да неће код Славјанске представа бити, него код њега. — Кад у вече а оно баш обратно. Код Славјанске је представа била, а код Делинија није.

Пр. уредништва.

Ђука и Шука.

Ђука: Зашто се Теодоровић потписује: „управник срп. манастирске штампарије“, кад он тамо није ништа друго него барона Рајаџића — мастионица.

Шука: Зато, што је саборски расписао стечај за стручњака, а поред 14 пријављених компетаната — тробобранци то место држе у резерви за Буда ако би остао без стипендије.

Petit

А п е т и т.

Јуса: Ма, чули ти Суљо, да би чвабо имао вољу унићи у Санџак?

Суљо: Та он би ушао, само кад би сигуран био како ће изићи!?

Листак.

DER „SELF — MADE — MANN“.

сатира од ХЕРМАНА МОРЛОХА.

„Ха! Ха! кад би то обавили, смејаше се значајно.

Дакле беше извесно. Његово незграпно циљање не беше више сумњиво. Он намераваше своју кћер удати. А младожења бејаш ја. Зашто баш ја? Свакако намераваше прћију да не изда. Другом коме из познате породице није смео показати своју слабу страну. Са мном се могао погађати. Ја то не причах — јер је могао порицати. А поред тога одговарах сталезу, као сваки други. Лукаву је политику водио. Али ја још лукавију.

Одлучих да се оженим његовом ћерком, јер као да ми удес то говораше. Перлштајн ми и нехотице ишао на руку, и док он мишљаше најбоље по свој интерес, ранио је сам себе и покрио ме властитим штитом. Могао сам тим новцем отићи у велику варош међу милионарима и ни један детектив не би ме више нашао.

Али тиме би доспео у са свим непознату сферу — страну земљу са страним језиком, где би моји таленти свакако сахрањени били у тешкоћама непознатих обичаја и закона. А моје честољубље није утишано после тог првог успеха, већ само постакнуто. Дух је мој тежио за даља дела. Жеднео сам за још више милиона. Читаву гомилу хтедох прогутати. Али то могаше бити само ако останем у овој благословеној земљи, чији човекољубиви закони помогоше моме праву.

И ето дође тај Перлштајн и отклони ми сметње. Поштен човек! Зар могах одбити његову очинску руку?

Кад Перлштајн уђе у траг трулом наследству бејаш му већ зет. Тако није могао сензациону парницу подићи против мене, јер би тиме изиграо своју кћер, а себе открио као кајишара. Могао је само гунђати и ћутати.

Све сам ја то одмах провидео. Опростим се обећаваши да ћу реченога вечера тачно доћи, и ми се растанемо сваки умирен, да је другог завео, а у нади да ће се што скорије обновити тај лепо осећај.

— Наставиће се. —

Политично.

— Како се ти, кмете, слажеш с учитењем и попом? — упитаће начелник дошавши својим послом у једно село.

— Па лепо, господине! — одговори кмет безазлено. Кад се састанемо с попом грдимо обојица учитеља, а кад се састанемо с учитељем. онда грдимо заједно попа. И тако се слажемо.

Не боји се он.

— Та немојте се надвиривати толико преко те оградe! — рећи ће неко једном путнику на лађи. Можете случајно пасти у воду!

— Не бојте се!

— Не бојим се ја, него нисам рад да се лађа задржава док вас изваде из воде.

ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА.

Г. Ч. Б. путнику у В. Б. На ваше писмо одговарамо вам: Од псета никад не може бити — сланина; а од бечејског лопова никад поштен човек! Ето ваш бивши газда је хтео да вас опоштени, па сте онај исти дан кад вас је узео натраг украли му из трговине нов шешир! Тако он вели, а и сведоци сведоче. Покрите се дакле вашим лоповлуком и завуците у своју пацовску рупу, али тако, да вам чак ни велике уши не вире! — Иначе имајте на уму увек §. 333.

СПЕЦИЈАЛНА КУЋА

АРТИКЛОВА ЗА НЕГУ БОЛЕСНИКА

Оснивана 1864. год.

Бандаже, вештачке руке и ноге, ортопедске апарате, хируршке инструменте, електромедецинске апарате, завоје у најбољем квалитету држи

лиферант многих болница и болничких каса

АУГУСТ ЦИГЛЕР, НОВИ СЕД (Újvidék) Ugarska.

преко од Централног Кредитног Завода бр. 21/A.

Ценовници се шаљу на захтев бесплатно.

ПАРДОН!...
ЈОШ УВЕК
ДУГУЈЕТЕ

К

за четврт 191

Пошаљите

још данас новац!

Стармлади.

РЕЦЕПТ МАСТИ ЗА ЦИПЕЛЕ.

Продаје се рецепт за прављење крема за ципеле. Нису потребне никакве справе. Кува се на обичном огњишту и у лонцу. Велика зарада. Само они трговци који мисле производити на велико нека се обрете ради ближег извешћа на:

Annoncen Bureau

П. Крстоношића

у Н. Саду.

„Аполо“ позориште у Новом Саду.

16. и 17. јуна
врло занимљив и шалив програм.

Не купујте другу ПАСТУ за зубе

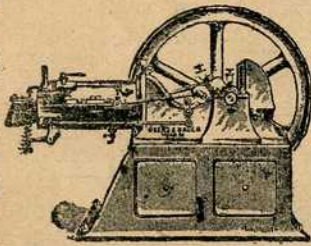
осим

„СРПСКИ БИСЕР-КРЕМ“

он је сто пута бољи него којекакве
бечке трице!

У скорим ће „Прва новосадска творница
кемичких производа“ отпочети свој рад.

Најјефтинији и најиздржљивији рад.

ОРИГИНАЛНИ „ОТО“ МОТОРИ
за течна горива машине са ренсавњем гаса, мотори за сиров олај на висок притисак (Diesel) у најбољој изради од 1 до 1500 HP. (коњских снага) за занатлијске потребе, пољопривреду и индустрију.

Бензии-локомотиви

од 4 до 20 коњских снага за вршидбу, потпуне вршаће гарнитуре. Специјалитет: самоходни локомотиви, покретљиве машине за цепање дрва шм ркова са колима, кола за осветљење итд. Машина за обрађивање дрва од фирме Е Кеслинг и комп. Leipzig.

Langen & Wolf, Motorenfabrik.

Филијала: НОВИ САД, темеринска улица бр. 7.

Проспекте и прорачуне бесплатно! — Траже се солидни заступници!

Најстарији и највећа фабрика на котлу.

ЛЕКОВИТО ВАРОШКО АРТЕСКО КУПАТИЛО

Фрање Ракоција пут.

У НОВОМ САДУ.

Телефон бр. 264.

Отворено преко целе године.

Отворено преко целе године.

Надалеко припознато, те хиљадама похваљено као лековито купатило, с најјачом садржином јодне лековите воде, која је по исказу првака хемичара потпунија него садржина јода у купатилу Липику. Најлековитија сумпорна вода за лечење ишиаса, хроничне реуме, костобоље и севогине и женске болести. Сваковрсна лечења хладног купања. Угљене киселине, фанго, блатне и сумпоровите купке. Електрична купања. Сваковрсне лековите и вибрационе масаже. Радиогенова лечења са пићем и купањем. Сунчана, ваздушна и у песку купања. Раскошно парно купатило. Дивна дворана за читање, за одмарање, одлично уређена гостиона са елегантним гостинским собама и добром кујном. Вожња аутомобилом до купатила и наград у варош. Сталан купалишни лекар. Комбинирани јефтине цене за купке. Диван ценовник се на захтев шаље бесплатно и франко. УПРАВА КУПАТИЛА.

„Стармлади“ излази 1 и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Витковићева улица број 16.

Власник и издавалац: М. Креговшић. (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Креговшић.

Срп. штампарија дра Св. Милетића у Н. Саду.